

# Myrer som ophav til naturlig variation

- Små dyr STOR betydning

**Rikke Reisner Hansen<sup>1</sup>, Joachim Offenbergs<sup>1</sup>, Morten Tune Strandberg<sup>1</sup>, Knud Erik Nielsen<sup>1</sup>, og Inger Kappel Schmidt<sup>2</sup>**

1 BioScience, Århus Universitet

2 IGN, Københavns Universitet

Ligesom vi plejer naturen og dyrker vore afgrøder med henblik på det størst mulige afkast, søger myrerne at optimere forholdene for kolonien for at sikre mest mulig vækst. Denne optimering skaber ændrede forhold lokalt i og omkring tuen, og dermed bidrager myrekolonier til en øget heterogenitet i landskabet. Vi kan, med vores naturplejeformer, påvirke sammensætningen af myresamfundene, og dermed hele den måde myrerne skaber heterogenitet på.

Som led i det Aage V. Jensen støttede projekt *"Naturlig dynamik i hedeplejen"*, har vi undersøgt myresamfund i forskellige hedeplejeformer (græssede, afhøstede og afbrændte), samt på urørte hedearealer. Vi finder signifikant anderledes myresamfund på uplejede arealer sammenlignet med plejede og foreløbige beregninger af myrernes biomasse viser at den er ca. 3 gange højere end vægten af rådyr, og modsvarer biomassen af kron dyr. Derved er de lokale effekter myrerne skaber vidtrækkende. Foreløbige data viser at hedens myretuer øger jordens porøsitet, dræner vand, øger pH og sænker indholdet af en række tungmetaller. Da tuerne fungerer som solfangere øger de også lokalt hedens overfladetemperatur.

Disse effekter påvirker plantesamfund ved tuerne og den øgede temperatur får dem til at blomstre tidligere. Vi forventer at leddyr og krybdyr også påvirkes af hedens myretuer. Sjældne fugle som vendehals og grønspætte baserer deres kost helt eller delvist på hedens myrer og effekterne i denne del af fødekæden undersøges i det kommende projektår.

Alt i alt har den underjordiske biomasse en stor betydning for den naturlige forstyrrelse af hedeøkosystemerne og kan også vise sig at spille en betydelig rolle i stabiliteten af de lysåbne naturtyper. Præsentationen understreger vigtigheden af en hedepleje, som kombinerer områder med lang kontinuitet, foryngelsen af heden og eksponering af jorden til gavn for flest mulige arter.